

Sejm pracuje nad komisyjnym projektem ustawy o zmianie ustawy prawo o ruchu drogowym (druk 823). Celem jest uszczelnienie systemu wydawania i korzystania z kart parkingowych dla osób niepełnosprawnych. W sprawie projektu na początku kwietnia obradowała podkomisja nadzwyczajna do rozpatrzenia tego projektu ustawy.

W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że narasta liczba sygnałów o nieprawidłowościach w korzystaniu z kart parkingowych. Środowiska osób niepełnosprawnych, organizacje pozarządowe, media a także policja i straże gminne (miejskie) sygnalizują, że na miejscach parkingowych zarezerwowanych dla pojazdów osób niepełnosprawnych coraz częściej parkują osoby, które:

- posługują się kartami podrobionymi,
- posługują się kartami wydanymi dla członków rodziny lub znajomych którzy zmarli,
- posługują się kartami parkingowymi wydanymi placówkom, sprawującym opiekę nad osobami niepełnosprawnymi,
- posługują się kartami wydanymi dla członków rodziny, nierzadko mieszkających w zupełnie innym rejonie kraju.

Funkcjonariusze służb uprawnionych do przeprowadzania kontroli mają ograniczone możliwości działania. Najczęściej kartę parkingową widzą jedynie przez szybę samochodu. Ponadto karta parkingowa jest wydawana osobie niepełnosprawnej, która nie zawsze musi być kierowcą pojazdu.

Panaceum na ten problem mam być stworzenie centralnej ewidencji kart parkingowych. Karta parkingowa usuwana byłaby z ewidencji:

- po upływie terminu ważności karty;
- jeżeli karta zostanie zwrócona staroście;
- w przypadku śmierci posiadacza karty.

Ewidencję miałby prowadzić minister właściwy do spraw wewnętrznych w systemie teleinformatycznym.

W projekcie przewiduje się również dyspozycję do wydania rozporządzenia do określenia wzoru karty parkingowej, przy uwzględnieniu w szczególności konieczność technicznego zabezpieczenia karty w sposób gwarantujący jej autentyczność oraz konieczność ujednolicenia wzoru karty parkingowej z rozwiązaniami przyjętymi w krajach europejskich.

Zastrzeżenia do projektu ustawy zgłosił Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wskazując na potrzebę zabezpieczenia prawa do prywatności osób niepełnosprawnych oraz wskazując na możliwość wykorzystania już istniejących systemów informatycznych (np. CEPiK).